

Mester Györgyi

Egyetlen kívánság

Még az ősidőkben történt, amikor **a bölcs öreg Természet apó** úgy döntött: minden növénynek legyen zöld a szára és a levele, de a virága maradjon fehér. Úgy gondolta, ha külső formájukban változatosak, színben azonban egyformák lesznek, sohasem fognak összeveszni, nem irigykednek majd egymás szépségére.

Hosszú ideig így ment ez, mígnem egy télvégi napon **a hóvirág**, hogy megszabaduljon a vállán lustálkodó utolsó hópelyhektől, megrázta harang alakú fejecskejét, és az akkorát csendült, hogy felriasztotta álmából a békésen szunyókáló fehér ibolyát.

A bonyodalmak ekkor vették kezdetüket. A szerény ibolyának ugyanis azon nyomban lelkiismeret-furdalása támadt: bizonyára elaludt, ezért egyenesen neki szánták a hangos ébresztőt. Nagy nehezen kikecmergett a még kemény hópáncél alól, hogy szétnézzen a külvilágban. Körbekémlelve azonnal rájött: ez még nem az ő ideje, vagyis odébb van még a tavasz. Fázósan húzta magára zöld leveleit, de így is majd megfagyott, nem bírta abbahagyni a didergést. A dermesztő hideg hamarosan kékre festette fehér szirmait. Mikor kissé megenyhült az idő és olvadni kezdett, a tócsák fénylő felszínén meglátta önnön tükörképét. Meglepődött nagyon, hogy milyen szépen mutatnak fagytól megkékült szirmai.

- *Nem is bánám, ha így maradna* – szólalt meg fennhangon. Aztán magában továbbgondolta a dolgot: - *Ha Természet apó meglátja, biztosan nem engedi, hogy megtartsam a kék szirmokat. Bárcsak megtarthatnám őket!* – sóhajtott. A pajkos szél felkapta a sóhajt, és maga előtt kergetve, élvezve, egészen Természet apó füléig juttatta.

Természet apó nemhiába volt öreg és bölcs, a sóhaj a szívéig hatolt, és megértette, hogy minden virág, akármilyen kicsi és szerény is, boldogan viselne szebb külsőt, hiszen a szépség iránti vágy mindenki szívében titkon ott lapul. Végül is, attól a világ is tarkább, élvezhetőbb lenne. Elhatározta hát, hogy korábbi döntését megváltoztatva, egyetlen kívánságát teljesíti minden virágnak.

Az elhatározást tett követte, s elindult, hogy sorra látogassa kedves virágait.

- **A hóvirág** - mely kitüntetésnek érezte, hogy a hóról kapta a nevét -, teljesen meg volt elégedve a külsejével, így azt kérte, maradjon minden úgy, ahogy van.
- **A kis ibolya** a szirmai kék színére volt büszke, ezért azt kívánta, az ne is változzon meg többé.
 - A földből, a melengető nap sugaraira előbúvó **kankalin** magatartása azonban ugyancsak meglepte Természet apót. A kis haszontalannak még ki sem simultak a hosszú, téli szunyókálásban meggyűrődött apró levelei, amikor máris megjegyzést tett a közelében viruló, új színben pompázó ibolyára.

- Egyeseknek lehet, másoknak meg nem, kiríni a tömegeből?! Ezt meg ki engedte meg neked?! – förmedt rá az amúgy is félnék virágra.

• Te is kívánhattál volna egyet, egyetlenegy, ha nem lennél ilyen féltékeny és önző.

Látom, egészen elsárgultál az irigységtől – szólalt meg Természet apó. Maradj is így, mert ez meg az én kívánságom.

- Természet apó a **gyöngyvirágtól** is megtudakolta, mit szeretne. Ez, hogy össze ne tévesszék a harangvirággal, fehér virágcsengettyűi kelyhébe finom illatot kért.
- A harangvirág – mondván fehér harangjai a gyöngyvirágnak is vannak – világos rózsaszín kívánt lenni. Meg is kapta.
- Kívánság terén azonban a **tulipán** még a bölcs öregnek is fejtörést okozott, ugyanis nemhogy nem kívánt semmit, megszólalni se volt hajlandó, szorosán összezárta a szirmait. A többiek azonban igen kedvelték ezt a társukat. Sorra dicsérték hát kecses alakját, karcsú, hosszú szárát, formás szirmait, lándzsa alakú leveleit. Még a szél is azt susogta, „szép vagy, nincs miért szégyenkezned”. A kis tulipán nem bírta sokáig elviselni a bókákat, egyszer csak elpirult tőlük az összes virágszirma. Ettől pedig még szebb lett, így a ki nem mondott kívánsága is teljesült: csodálatos, piros tulipánná vált, és úgy is maradt mindörökre. Természet apónak köszönhetően a többi fehér virág is színt vagy illatot kapott, ki-ki kívánsága szerint. És mivel jól és okosan tudtak kívánni, így lett általuk sokszínűen tarka, illatos és gyönyörű a világunk.

		
Hóvirág	Ibolya	Kankalin
		
Gyöngyvirág	Harangvirág	Tulipán